

Στέφανος. Τιμητική προσφορά για τον Βάλτερ Πούχνερ. Επιμέλεια: Ιωσήφ Βιβιλάκης. Παράβασις-Μελετήματα [5], εκδόσεις Ergo, Αθήνα 2007, σ. 1432.

Τιμητικός τόμος για τα εξητάχρονα του Αναπληρωτή Προέδρου του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών καθηγητή Βάλτερ Πούχνερ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Σπύρος Α. Ευαγγελάτος: Χαιρετισμός στον Βάλτερ Πούχνερ, σ. 19-20.
- Χρονολόγιο Βάλτερ Πούχνερ, σ. 23-24.
- Αυτοτελείς Εκδόσεις του Βάλτερ Πούχνερ, σ. 25-29.
- Βαγγέλης Αθανασόπουλος: Σχήματα πλοκής στο μυθιστόρημα και στο δράμα, σ. 31-37.
- Γεώργιος Αικατερινίδης: Θεατρόμορφα στοιχεία σε εθιμικές εκδηλώσεις, σ. 39-46.
- Μηνάς Αλ. Αλεξιάδης: Προσωπογραφία ενός λαϊκού ποιητή «ομιλιών» από τη Ζάκυνθο, σ. 47-54.
- Μηνάς Ίωνος Αλεξιάδης: Κρίσιμα ιστορικά και ιδιωματικά χαρακτηριστικά της οπερέτας, σ. 55-65.
- Στυλιανός Αλεξίου: Θέματα ποιητικής και ορολογίας στον Ερωτόκριτο, σ. 67-72.
- Χρίστος Αλεξίου: Ο Ορέστης του Γιάννη Ρίτσου. Μια απόπειρα ανάλυσης, σ. 73-93.
- Αλεξία Αλτουβά: Η επίδραση της Adelaide Ristori (1822-1906) στην ελληνική θεατρική πρακτική. Το παράδειγμα της Πιπίνας Βονασέρα (1838 ή 1842 - 1927), σ. 95-104.
- Β. Δ. Αναγνωστόπουλος: Το θέατρο σκιών στην περιοχή της Καρδίτσας. Η περίπτωση του Αγραφιώτη караγκιοζοπαίχτη Γιώργου Μελίγγη (1904-1994), σ. 105-117.
- Κάτια Αρφαρά: Ο Αμαξάς Ένσελ στο Βασιλικό Θέατρο. Βαθμοί συγγενείας του Θωμά Οικονόμου με το νατουραλιστικό θέατρο, σ. 119-126.
- Κώστας Ασημακόπουλος: Αναζητώντας τον Χόρχε Λουίς Μπόρχες, σ. 127-130.
- Νάσος Βαγενάς: Ένας πρόδρομος του Καρυωτάκη, σ. 131-135.
- Georges Banu: La table d'Orgon et la caméra de Big Brother-mise en scène et surveillance-, σ. 137-139.
- Μ. Γ. Βαρβούνης: Θεατρικά στοιχεία στους εθιμικούς εκκλησιαστικούς πλειστηριασμούς, σ. 141-148.
- Γωγώ Βαρζελιώτη: Η «σκηνογραφία» της κρητικής κωμωδίας και η αρχειακή της απεικόνιση (16ος-17ος αιώνας), σ. 149-157.
- Ελένη Βαροπούλου: Ζωγραφική, μεταμόρφωση, παντομίμα στο μονόδραμα Proserpina του Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε, σ. 159-165.
- Αρετή Βασιλείου: Η Μήδεια του Ιωάννη Ζαμπέλιου και το ιταλικό πρότυπό της, σ. 167-176.
- Στέλλα Βατούγιου: Έλληνες θεατρικοί συγγραφείς στον κινηματογράφο, σ. 177-187.
- Έφη Βαφειάδη: Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος και η αρχαία ελληνική τραγωδία. Εισαγωγικές παρατηρήσεις, σ. 189-197.
- Ιωσήφ Βιβιλάκης: Ακολουθία του ψευδασκητού Αυξεντίου. Ανέκδοτη υμνογραφική παρωδία του 18ου αιώνα, σ. 199-218.
- Ulf Birbaumer: Mit Goldoni gegen die Wiener Theaterreform. Bernardons "schränkenloser mimus" gegen eine aufklärerische kulturpolitik, σ. 219-223.
- Βασίλης Βιτσαξής: Τα σύνορα του νοητού και ο ρόλος του παγκόσμιου μύθου της τέχνης, σ. 225-228.
- Δέσποινα Βλάσση: Μαρία Τζιγκριλάρα εναντίον Πάνου Σπύρου: διαζύγιο κοινή συναινέσει λόγω ελλείψεως συναινέσεως, σ. 229-240.
- Marvin Carlson: Memory theatres and theatre memories, σ. 241-250.
- Caterina Carpinato: Niccolò Tommaseo, le Scintille greche e la raccolta dei canti popolari. Contributo per una storia delle relazioni fra la cultura italiana e cultura greca a metà

- Ottocento, σ. 251-268.
- Stratos Constantinidis: Platonic love, σ. 269-276.
 - Πέτρος Γέμτος - Φανή Γέμτου: Θέατρο και επιστήμη, σ. 277-286.
 - Κωνσταντζα Γεωργακάκη: Ένας Αυστριακός στην αθηναϊκή σκηνή του 20ού αιώνα. Η περίπτωση του Arthur Schnitzler, σ. 287-303.
 - Βαρβάρα Γεωργοπούλου: Τάσεις και στάσεις της κριτικής σκέψης στον περιοδικό θεατρικό τύπο του μεσοπολέμου, σ. 305-315.
 - Xenia Georgoroulou: The pairing of the shrew: Shakespeare's shrews as defenders of his wronged heroines, σ. 317-323.
 - Κώστας Γεωργουσόπουλος: Ο Ροντήρης ως δάσκαλος, σ. 325-327.
 - Γιώργης Γιατρομανωλάκης: Ο Καζαντζάκης και ο Σεφέρης για τον Γκρέκο: μια σύγκριση, σ. 329-346.
 - Αντώνης Γλυτζουρής: Σχετικά με τη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού πρωτοποριακού θεάτρου, σ. 347-357.
 - Σάββας Γώγος: Η Ηλέκτρα του Σοφοκλή σε έναν αμφορέα από τη Βοστώνη, σ. 359-363.
 - Άγγελος Δεληβορριάς: Το αρχείο του Γιάννη (Τζων) Στεφανέλλη στο Μουσείο Μπενάκη. Μια πρώτη καταγραφή, σ. 365-372.
 - Βασιλική Δεμερτζή: Οιδίπους επί Κολωνών και Βασιλιάς Ληρ. Ο ρόλος των στοιχείων της φύσης στο οδοιπορικό αυτογνωσίας δύο τραγικών ηρώων, σ. 373-383.
 - Θεοχάρης Δετοράκης: Το διαλογικό στοιχείο στους λειτουργικούς ύμνους (Κανόνες, Ιδιόμελα, Στιχηρά), σ. 385-397.
 - Κωνσταντίνος Α. Δημάδης: Οι προϋποθέσεις για την πρώτη μετάφραση ελληνικού μυθιστορήματος στο γερμανικό χώρο μετά το 1830: Ο Εξόριστος του 1831 του Αλέξανδρου Σούτσου, σ. 399-412.
 - Ανδρέας Δημητριάδης: Ιστορία και μυθολογία: τα θεατρικά ανέκδοτα του Νικόλαου Λάσκαρη, σ. 413-421.
 - Καίτη Διαμαντάκου - Αγάθου: Η επιβίωση και αναβίωση του Αριστοφάνη με όχημα τον Πλούτο, σ. 423-432.
 - Helmut Eberhart: Wallfahrt und Wallfahrtsforschung. Aktuelle Tendenzen und Zugänge, σ. 433-450.
 - Claudine Elnécavé: L' espace vocal novarinien dans L'Atelier Volant, σ. 451-454.
 - Αγγελική Ζάχου: Εκδοχές του μουσικού στοιχείου στις νεοελληνικές παραστάσεις αρχαίου δράματος - με αφορμή τους Πέρσες: Χρήση και χρησιμότητα, σ. 455-467.
 - Γεράσιμος Ζώρας: Παλαμικές κρίσεις για τη Νεκρή Πολιτεία του D'Annunzio, σ. 469-482.
 - Ketevan Gurtschiani: Polyphem und Devi. Geschichten von kannibalistischen Riesen in altgriechischer und georgischer Tradition, σ. 483-491.
 - Lorna P. Hardwick: Text and performance in ancient greek plays on the modern stage: the case of Aristophanes Ecclesiazusai, σ. 493-500.
 - Γρηγόρης Ιωαννίδης: Ο θεατής που δεν μπορούσε να δει τη γυναίκα του σαν ένα καπέλο. Οι έρευνες του Ludwig Wittgenstein σχετικά με το «βλέπω ως» και η εφαρμογή τους στην περίπτωση του θεατρικού φαινομένου, σ. 501-529.
 - Τζωρτζίνα Κακουδάκη: Η μετατόπιση του μύθου: το έργο Greek του Στήβεν Μπέρκοφ και το πρότυπό του, σ. 531-537.
 - Ηρακλής Εμμ. Καλλέργης: Οι κρητικοί λόγιοι Αντώνιος Καλλέργης και Θωμάς Τριβιζάνος (16ος αι.), σ. 539-545.
 - Ματίνα Καλλάκη: Η κωμωδία ως έμμεση πηγή της ιστορίας. Υπηρέτριες στην ελληνική κωμωδία (1863-1913), σ. 547-560.
 - Έλενα Καμηλάρη: Το δίκαιο στον Έμπορο της Βενετίας του Σαίξπηρ, σ. 561-571.
 - Μαριάνθη Καπλάνογλου: «Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα» ή μήπως όχι;

- Μετασχηματισμοί των ελληνικών μαγικών παραμυθιών και κοινωνικό πλαίσιο της αφήγησης, σ. 573-582.
- Στέλλα Καποδίστρια & Έρι Κύργια: Δράμα = 0,627389 – 0,201533 x Κωμωδία. Μερικά στατιστικά στοιχεία για το θεατρικό κοινό της Αθήνας κατά τη χειμερινή θεατρική περίοδο 2005-2006, σ. 583-593.
 - Κώστας Καραποτόσογλου: «Κουμέντιω»: λέξη άπαξ της μεσαιωνικής ελληνικής, σ. 595-597.
 - Μαρία Κέκκου: Ο Δούκας του Α. Ρ. Ραγκαβή, μια προσπάθεια ιστορικής μυθοπλασίας, σ. 599-608.
 - Γιώργος Κεχαγιόγλου: Για τις αδιερεύνητες ελληνόγλωσσες πηγές δύο «διηγημάτων» του Σ. Α. Κουμανούδη (Στράτης Καλοπίχειρος, ζ' 89-378· Η' 216-438), σ. 609-619.
 - Νικόλαος Κονομής: Τον μέχρι της παρόδου δημοτικών, σ. 621-623.
 - Pirkko Koski: Global, Local, and Universal. Two Approaches to Ancient Greek Tragedy, σ. 625-632.
 - Μαρίνα Κοτζαμάνη: Κόκκινο ή ο Κριστιάν Λακρουά αυτοβιογραφούμενος, σ. 633-640.
 - Αντώνης Σ. Κουτσελίνης - Β. Ιωαννίδου: Το έγκλημα σήμερα. Μια πρώτη κοινωνιολογική και ψυχολογική προσέγγιση, σ. 641-645.
 - Γεωργία Λαδογιάννη: Θυσιασμένες γυναίκες στο ελληνικό δράμα, σ. 647-670.
 - Ίλια Λακίδου: Διάυλοι πρόσληψης της ελληνικής θεατρικής αισθητικής την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1949-1967). Η περίπτωση της Ηλέκτρας του R. Strauss (Staatstheater Stuttgart, 1964) σε σκηνογραφική επιμέλεια του Σπύρου Βασιλείου, σ. 671-683.
 - Άννα Λυδάκη: Οι Καλόγεροι του Γεώργιου Βιζυηνού: μελέτημα ενός λογοτέχνη ή λογοτεχνική μαρτυρία; σ. 683-691.
 - Cristiano Luciani: Contributo alla lettura dello Iερό Σφάγιο di Pandelis Prevelakis (1909-1987), σ. 693-705.
 - Απόστολος Μαγουλιώτης - Όλγα Παναγιώτου - Κατερίνα Ζησάκη: Παρατήρηση και αξιολόγηση παραστάσεων ενός έργου θεάτρου σκιών, σ. 707-716.
 - Χρύσα Μαλτζέζου: Οι Έλληνες της Βενετίας υπερασπίζονται τα δικάιά τους. Μέ αφορμή μια θεατρική παράσταση (1785), σ. 717-725.
 - Dina Mantchéva: Le folklore dans le drame symboliste francophone et russe, σ. 727-735.
 - Βίκυ Μαντέλη: Το λογοπαίγνιο στις νεοελληνικές θεατρικές μεταφράσεις των Αχαρνέων του Αριστοφάνη. Μεταφορά ή δημιουργία;, σ. 737-750.
 - Λίλα Μαράκα: Η μετάφραση των Ληστών του Σίλλερ για την ελληνική σκηνή του 19ου αιώνα, σ. 751-763.
 - Αθανάσιος Μαρκόπουλος: Ζητήματα ιδεολογίας και ταυτότητας στο χρονικό του Λεοντίου Μαχαιρά, σ. 765-772.
 - Π. Δ. Μαστροδημήτρης: Ένας διάλογος πάθους και γαλήνης στα Λογοτεχνήματα Μικρά του Άγγελου Σ. Βλάχου (Τόμοι Β' και Γ'), σ. 773-779.
 - Πλάτων Μαυρομούστακος: Από την ιταλική σκηνή στην αρχαία: σκηνοθεσία του αρχαίου δράματος και θεατρικός χώρος, σ. 781-793.
 - Μ. Γ. Μερακλής: Ο από σκηνής και ο από πλατείας λόγος. Η συμβολή του Β. Πούχνερ στη μελέτη της θεατρικής γλώσσας, σ. 795-802.
 - Domenica Minniti-Gonias: Gli "italianismi" nella tradizione cretese: I. Katzürbos, σ. 803-813.
 - Μαρία Μιρασγέζη: Η παρουσία της λαϊκής παράδοσης στις τραγωδίες του Νίκου Καζαντζάκη, σ. 815-832.
 - Dietz-Rudiger Moser: Männer in Frauenrollen, Frauen in Männer rollen. Zum Kleider- und Geschlechtertausch, besonders im Leben, im Volksbrauch und auf der Bühne, σ. 833-848.
 - Emmanuelle Moser-Karagiannis: Sur trois êtres fantastiques des légendes populaires

- grecques, σ. 849-860.
- Ειρήνη Μουντράκη: *Fedra indimenticabile*. Η Φαίδρα του Γκαμπριέλε Ντ' Αννούντσιο, σ. 861-870.
 - Διονύσης Μουσμότης: Σχέδια για μια φιλόδοξη θεατρική εξόρμηση στη Βιέννη του 1873. Μια ανέκδοτη επιστολή του Διονυσίου Ταβουλάρη στον Παντελή Σούτσα, σ. 871-879.
 - Ευάγγελος Μουτσόπουλος: Το θεατρικό έργο ως σημειωτική εξαντικειμίνιση του φανταστικού, σ. 881-882.
 - Χαρά Μπακονικόλα: Τα «εν ταις φιλίαις πάθη» και το ήθος της Μήδειας, σ. 883-890.
 - Αλίκη Μπακοπούλου-Χωλς: Ποιητική και ποίηση του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σ. 891-902.
 - Irena Bogdanović: Η θυσία του Αβραάμ (1799) του σέρβου θεολόγου Václav Rákić, σ. 903-907.
 - Ιφιγένεια Μποτουροπούλου: Η κίνηση των ιδεών στη Γαλλία μέσα από το ρεπερτόριο της Comédie-Française (1680-1789), σ. 909-916.
 - Κατερίνα Μπρεντάνου: Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Από το όραμα στις πρώτες παραστάσεις (1880-1900), σ. 917-928.
 - Αύρα Ξεπαπαδάκου: *Bonjour l'orient* | Ο γαλλικός μελοδραματικός θίασος Lassalle-Charlet στην Αθήνα. Μία πρώτη καταγραφή, σ. 929-945.
 - Σάββας Πατσαλίδης: Το μοντέρνο Bayreuth, η μεταμοντέρνα Disneyland και το παγκόσμιο Las Vegas. Περί τόπων και ουτοπιών, σ. 947-960.
 - Σταύρος Περεντίδης: Ο Αριστοφάνης για την πολυανδρία: Μικρό σχόλιο στις Εκκλησιάζουσες 614 επ., σ. 961-966.
 - Κυριακή Πετράκου: Δύο δραματικοί διαγωνισμοί της Ακαδημίας Αθηνών, σ. 967-978.
 - Σπύρος Πετρίτης: Η τραγική διάσταση του υπαρξισμού και ο σύγχρονος κινηματογράφος. Μια παράλληλη ανάγνωση του *Huis Clos* του Jean-Paul Sartre και του *Malholland Drive* του David Lynch, σ. 979-985.
 - Γιώργος Πεφάνης: Γενικευτικές αποφάνσεις στο έργο του Καμπανέλλη, σ. 987-1008.
 - Cleo Protokhristova: *Medea in Bulgaria – Text vs Scene*, σ. 1009-1018.
 - Μαρία Πρωτόπαππα-Μαρνέλη: «Όιον θέατρον απολωλεκώς». Σκηνική παρουσία και θεατρική ορολογία ως αρωγός της διδασκαλίας των Στωικών, σ. 1019-1029.
 - Ιωάννα Ρεμεδιάκη: Ο Καιρός της Αντιγόνης. Οι πρώτες παραστάσεις της τραγωδίας του Σοφοκλή στη νεοελληνική σκηνή, ιδωμένες μέσα από τον τύπο της εποχής, σ. 1031-1042.
 - Ελισάβετ Σακελλαρίδου: Η παραστασιμότητα του σωματικού πάθους στον δραματικό λόγο του Σοφοκλή, σ. 1043-1052.
 - Ζωή Σαμαρά: «Ανα-τροπή». Η φωνή του συγγραφέα στο θεατρικό κείμενο, σ. 1053-1061.
 - Guy Saunier: Ομορφιά, λάμψη και ουράνια σώματα στα ελληνικά δημοτικά τραγούδια, σ. 1063-1074.
 - Κωνσταντίνος Σβολόπουλος: Σχόλιο σε μια παραίνεση του Λόρδου Μπάυρον προς τους επαναστατημένους Έλληνες, σ. 1075-1078.
 - Μανώλης Σειραγάκης: Σχέσεις του Θεάτρου Σκιών με τα υπόλοιπα είδη θεάτρου. Η περίοδος του Μεσοπολέμου, σ. 1079-1087.
 - Μανόλης Σέργης: «Ύμνος εκφράζων τα ύψιστα αισθήματα και τας ενθερμότερας του έθνους ευχάς πρέπει και γλώσσης της ευγενεστέρας και υψηλοτέρας να ποιήται χρήσιν»: «Περιπέτειες» του Εθνικού Ύμνου τον 19ο αιώνα, σ. 1089-1106.
 - Αφροδίτη Σιβετίδου: Μύθος και αντιθετικότητα: Ο Αντίπαλος Άλλος, σ. 1107-1114.
 - Maria de Fátima Silva: *Language, barbarity and civilization. Excess by Hélia Correia*, σ. 1115-1127.
 - Δημήτρης Σπάθης: Η Ιφιγένεια του Γκαίτε και η συμμετοχή της στην πορεία του νεοελληνικού θεάτρου, σ. 1129-1141.
 - Κωνσταντίνα Σταματογιαννάκη: Η διαχείριση θεατρικών φωτογραφικών τεκμηρίων: Η

- περίπτωση της συλλογής του Ε.Λ.Ι.Α., σ. 1143-1155.
- Χρυσόθεμις Σταματοπούλου-Βασιλάκου: Ιωάννης Μ. Ραππάρχης. Ένας παραγνωρισμένος του ελληνότροπου ρομαντισμού, σ.1157-1172.
 - Άννα Σταυρακοπούλου: Κατσαντώνης και Καραγκιόζης: Από το λόγιο μυθιστόρημα στον μπερντέ, σ. 1173-1181.
 - Έρη Σταυροπούλου: Για τις θεατρικές μεταφράσεις του Κώστα Χατζόπουλου, σ. 1183-1193.
 - Eva Stehliková: Antigone Swept Away, or Antigone Beyond the Pale, σ. 1195-1198.
 - Εύα Στεφάνη: Σιωπηλός μάρτυς του Άλφρεντ Χίτσκοκ: Μια τηλεοπτική ανάγνωση, σ. 1199-1207.
 - Μάνος Στεφανίδης: Όταν η Αριάδνη ονειρεύεται. Δευτερολογία για τον Γιαννούλη Χαλεπά, σ. 1209-1214.
 - Ευανθία Στιβανάκη: Θέατρο και διήγημα: Εκλεκτικές συγγένειες στον κόσμο του Ροΐδη, σ. 1215-1231.
Grażyna Golik Szarawarska: The light of benevolence in the gloom of destiny. Oedipus Rex and Oedipus at Colonus by Sophocles on Polish stages, σ. 1233-1245.
 - Παναγιώτα Σωτήρχου: Μενέλαος Λουντέμης: Ταξίδια του χαμού - Γιώργος Σκούρτης: Ο Μετανάστης, σ. 1247-1253.
 - Άννα Ταμπάκη: Νεοελληνικός Διαφωτισμός: Η διαμεσολάβηση του μεταφραστικού εγχειρήματος, σ. 1255-1267.
 - Δημήτρης Τσατσούλης: Η πρόσληψη του Φιλοκτήτη από το σύγχρονο θέατρο, σ. 1269-1283.
 - Αστέριος Τσιάρας: Η παιδαγωγική αξία του εκπαιδευτικού δράματος, σ. 1285-1295.
 - Άννα Τσίχλη: Viva la compagna! Μια περισκοπική ματιά στις κωμωδίες του επτανησιακού θεάτρου, σ. 1297-1307.
 - Ελένη Φεσσά-Εμμανουήλ: Κινηματοθέατρα και κινηματογράφοι της μεσοπολεμικής Αθήνας με αρχιτεκτονική υπογραφή, σ. 1309-1322.
 - Ευσεβία Χασάπη-Χριστοδούλου: Φιλολογικές Έριδες. «Ξενοπουλιάδα» (1903-1931), σ. 1323-1336.
 - Θόδωρος Χατζηπανταζής: Αναζητώντας τον Γιάννη Μπράχαλη. Οι όροι και τα όρια της προφορικής ιστορίας στην περίπτωση του ελληνικού Θεάτρου Σκιών, σ. 1337-1345.
 - Μαρία Χουλιαρά: Διασκεδάζοντας με τον Νικόλαο Λάσκαρη. Η συμβολή του ιστορικού και θεατρικού συγγραφέα στο αθηναϊκό πνεύμα της belle époque, σ. 1347-1357.
 - J. Michael Walton: Time-travelling in theatre history, σ. 1359-1366.
 - Andrew Walker White: From Euripides to Koukouzeles and Back. A survey of greek musical culture from antiquity to late byzantine Times, σ. 1367-1380.